

Nr 143.

Av herr **Lind**, om *åvägabringande av utredning angående lämpligheten av landsfogdetjänsternas indragning.*

Efter flerårig utredning och olika förslag till frågans lösning beslöt 1917 års riksdag omorganisation av fögderiförvaltningen. Huvudändamålet med omorganisationen var indragning av kronofogdetjänsterna, vilka betraktades som mer eller mindre överflödiga. Kronofogdarnas göromål överflyttades till landsfiskalerna, häradsskrivarna och länsstyrelserna, varjämte en ny tjänstebefattning inrättades, nämligen landsfogdarna, som fingo till huvudsaklig uppgift att övertaga de kronofogdarnas göromål, som då ansågos icke lämpligen kunna överflyttas till andra tjänstemän. Landsfogdarnas åligganden återfinnas i instruktion för dem av den 14 december 1917.

Av denna instruktion framgår, att landsfogdarnas göromål huvudsakligen omfattar skyldighet att som allmän åklagare beivra grövre brott och att utöva kontroll över landsfiskalerna i deras tjänst, särskilt beträffande medelsförvaltningen. Övriga göromål äro av sådan beskaffenhet, att de med lätthet kunna överföras till annan myndighet, därest de ej må anses helt överflödiga.

Vidkommande åklagareväsendet är att märka, att länsmännen — nuvarande landsfiskalerna — före omorganisationen så gott som undantagslöst ensamma utövade denna verksamhet. Rörande denna verksamhet yttrar vederbörande departementschef å sid. 53 i Kungl. Maj:ts proposition nr 211 till 1917 års riksdag: »Vad angår polis- och åklagareväsendet har detta, såsom förut erinrats, under tidernas lopp kommit att så gott som uteslutande uppbäras av länsmännen, och något inseende över länsmännens verksamhet härutinnan torde kronofogdarna numera endast i få undantagsfall utöva». I samband med omorganisationen hava kompetensvillkoren för landsfiskalerna blivit betydligt skärpta, vadan landsfiskalerna numera böra kunna utöva denna verksamhet minst lika bra som förut. I åtskilliga delar av vårt land föreligger för övrigt en

Bihang till riksdagens protokoll 1921. 3 saml. 43 häft. (Nr 143—145.) 1

erfarenhet som ger vid handen, att landsfogden såsom allmän åklagare icke visat sig vara landsfiskalen överlägsen.

Vad angår kontrollen över landsfiskalerna torde den lätteligen kunna direkt utövas av länsstyrelserna genom någon vid dem anställd ordinarie tjänsteman. Härtill kommer ytterligare, att iakttagelser från olika håll synas giva vid handen, att landsfogdens arbetskraft icke synes i skäligen omfattning tagas i anspråk av de göromål, som äro förenade med hans tjänst.

Då landsfogdarna således måste betraktas såsom överflödiga och deras göromål utan någon olägenhet borde kunna överflyttas till andra tjänstemän, varigenom en avsevärd besparing av utgifterna i femte huvudtiteln åstadkommes, tillåter jag mig hemställa,

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa, att Kungl. Maj:t måtte skyndsamt företaga utredning rörande lämpligheten av indragning av landsfogdetjänsterna samt för riksdagen framlägga det förslag, vartill utredningen kan föranleda.

Stockholm den 29 januari 1921.

O. Lind.